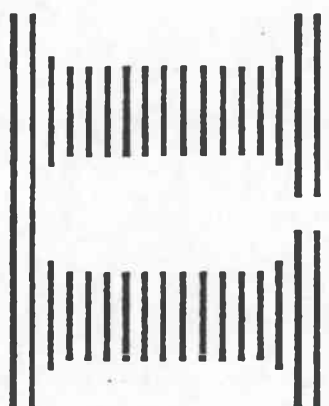
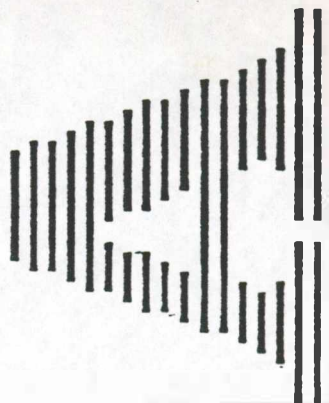
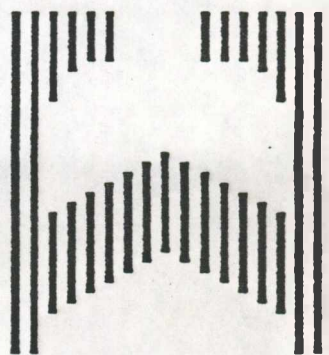
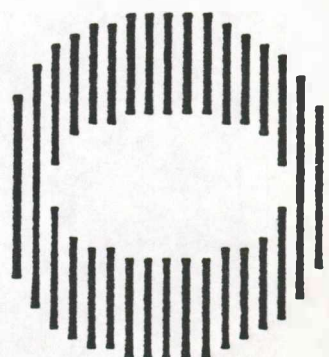
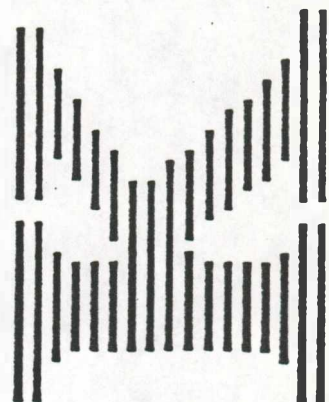

29

Πολιτική Ενημέρωση

αρ. 29/92

Τρίτη 14 Ιανουαρίου 1992

Η "ΔΙΚΗ" ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΣΟΚ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η συστηματική και συντονισμένη προσπάθεια που καταβάλλει η Κυβέρνηση και η Ν.Δ. να εμφανίσουν το ΠΑΣΟΚ ως φορέα αμφισβήτησης της "αυτονομίας των θεσμών", της "ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης" και της "δημοκρατικής νομιμότητας", με αφορμή την αυτονόητη, βαρυσήμαντη και ομόφωνη απόφαση της Κ.Ε. έχει συγκεκριμένο στόχο:

Να απομονώσει το ΠΑΣΟΚ από την ευρύτερη δημοκρατική και λαϊκή στήριξη ώστε εν όψει της όποιας απόφασης του Ειδικού Δικαστηρίου να "ποινικοποιήσει" στη λαϊκή συνείδηση τη στάση του.

Η απάντησή μας πρέπει να είναι άμεση και αποφασιστική και η πολιτική μας συντεταγμένη και επιθετική ώστε να μη μείνουμε απλά περιχαρακωμένοι "εντός των τειχών" αλλά να διαμορφώσουμε την ευρύτερη δυνατή λαϊκή συναίνεση, το μέγιστο δυνατό λαϊκό συσχετισμό που θα αποτρέψει τα διχαστικά σχέδια.

Η πιο σημαντική προϋπόθεση για να μη περιχαρακωθούμε στο "κομματικό μας φέουδο" είναι να περιχαρακώσουμε την ενότητα λόγου, πρωτοβουλιών και πράξεων.

Γι' αυτό με επίκεντρο την απόφαση της Κ.Ε. πρέπει σήμερα να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα κρίσιμα ζητήματα που αφορούν την υπόθεση "δίκη" ως σημαντικού γεγονότος που συνδέεται αντικειμενικά με τις πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις.

η απόφαση της Κ.Ε. είναι
το μόνιμο πολιτικό πλαίσιο
των θέσεών μας

Συνοφίζεται στις ακόλουθες εκτιμήσεις:

1. με επίκεντρο την υπόθεση της τράπεζας Κρήτης εφαρμόζεται εδώ και τρία χρόνια στρατηγική πολιτικής και κοινωνικής έντασης και πόλωσης που στηρίζεται στην ποινικοποίηση της δημόσιας ζωής και έχει στόχο την ηθική σπύλωση και την πολιτική δίωξη του Α. Παπανδρέου, του ΠΑΣΟΚ και της Δημοκρατικής Παράταξης στο σύνολό της.

2. σε μιά περίοδο που οι ραγδαίες αλλαγές στον κόσμο, την Ευρώπη, την περιοχή μας επιβάλλουν στη χώρα μας ενωμένη να δώσει τη σκληρή μάχη της ανάπτυξης και της προάσπισης των εθνικών συμφερόντων από τους νέους κινδύνους που μας απειλούν, με μοχλό την πολιτική δίωξη επιδιώκεται ένας νέος διχασμός.

3. η συστηματική προσπάθεια εμπλοκής της Δικαιοσύνης από την αρχή μέχρι και τώρα σ' αυτό το στόχο συνιστά μείζον πρόβλημα δημοκρατίας και ομαλής λειτουργίας των θεσμών.

4. με την δεκάμηνη ακροαματική διαδικασία και τη δημοσιότητά της, που αποτελεί ουσιαστική δημοκρατική κατάκτηση, διαμορφώθηκε με την πλήρη κατάρρευση του κατηγορητηρίου το κοινό περί δικαίου αίσθημα, η οριστική και αμετάκλητη λαϊκή ετυμηγορία, που θεωρεί αδιανόητη οποιαδήποτε μορφής καταδικαστική απόφαση.

5. η απόπειρα εξωδικαστικών παραγόντων που και τώρα επιχειρούν να μεθοδεύσουν και να επιβάλουν στο Ειδικό Δικαστήριο την απόφαση που θα ανατροφοδοτήσει την ένταση και θα συνεχίσει τη διχαστική πολιτική πρέπει να βρεί αντιμέτωπο κάθε δημοκράτη και πατριώτη, κάθε πολίτη που πιστεύει στη Δημοκρατία, την Ομαλότητα και τους θεσμούς.

6. το ΠΑΣΟΚ δύναμη ευθύνης, ομαλότητας, δημοκρατίας, θεωρεί ότι αυτό το ΟΧΙ στην ανωμαλία και την ποδηγέτηση των θεσμών αποτελεί αυτονόητη πολιτική στάση.

πως διαμορφώθηκε
το κοινό περί δικαίου
αίσθημα. η λαϊκή ετυμηγορία

Μεσολάβησε η δεκάμηνη ακροαματική διαδικασία. Η σημασία της δημοσιότητάς της υπήρξε καταλυτική. Δικαίωσε τη δημοκρατική κατάκτηση που κατοχυρώνει τη δημοσιότητα της ποινικής δίκης. Γιατί η απόφαση για το "αθώς ή ένοχος" σε μιά τέτοια δίκη οφείλει να συμβαδίζει με το κοινό περί δικαίου αίσθημα. Ο θεσμός του "ορκωτού δικαστή" επιβεβαιώνει

την ικανότητα του κάθε πολίτη να αποφαινεται για ενοχή ή αθωότητα. Το ΠΑΣΟΚ διαχώρησε θαρρετά τις πολιτικές από τις ποινικές ευθύνες. Η κρίση για τις πολιτικές ευθύνες ανήκει στο λαό. Πολιτικές ευθύνες στις οποίες ασφαλώς μετέχουν και οι εμπνευστές του κατηγορητηρίου και όλοι όσοι συμβάλανε στην εδραίωση του εκφυλιστικού φαινομένου.

Ο Ελληνικός λαός παρακολούθησε σε όλες τις πτυχές την ακροαματική διαδικασία και διαμόρφωσε οριστικά και αμετάκλητα το δικό του περί δικαίου αίσθημα, τη δική του συνείδηση των γεγονότων.

Για δέκα ολόκληρους μήνες, η κοινή γνώμη παρακολούθησε:

- Τον Επίτροπο της Τράπεζας Κρήτης να παραδέχεται ότι απέκρυψε την αλήθεια για τα 250.000 μάρκα, ενώ σειρά από στοιχεία που είδαν το φώς της δημοσιότητας απόδειξαν ότι την γνώριζαν οι εμπνευστές του κατηγορητηρίου πριν καν αυτό συνταχθεί.

- Τον μεγαλοπατεώνα να γίνεται τιμητής της πολιτικής και της δημόσιας ζωής, να καταθέτει τα προαναγγελλθέντα "συντριπτικά" του στοιχεία, να αναγορεύεται από κατηγορούμενος σε τιμητή και να εκδιώκεται καταρρακωμένος και πλήρως αναξιόπιστος.

- Τους γραφολόγους να επιβεβαιώνουν ομόφωνα την εξαρχής κραυγαλέα πλαστογραφία και να δίνουν τη χαριστική βολή στο κατηγορητήριο για το καταγέλαστο έγγραφο που καταθέτει ο Κοσκωτάς

- Προκλητικούς ψευδομάρτυρες να καταθέτουν σε αλληλοσυγκρουόμενες και αντιφατικές τους καταθέσεις και να γελοιοποιούν μόνοι τους την αθλιότητα των "πάμπερς". Να χρηματοδοτούνται με κομματικές επιταγές, να "τακτοποιούνται" στο δημόσιο τομέα και τέλος να συλλαμβάνονται για κατοχή, χρήση και εμπορία ναρκωτικών προς δόξαν της αξιοπιστίας τους.

- Ένα νομικό σύμβουλο του κράτους εν ενεργεία, που δεν είχε καμιά προσωπική επαφή με τον τότε υπουργό των Οικονομικών, ν'αναλαμβάνει ευθαρσώς την ευθύνη για τη νομική θεμελίωση της σύμβασης Καλκάνη και τον αρμόδιο ορκωτό λογιστή να θεμελιώνει το προφανές όφελος του Δημοσίου από τη σύμβαση αυτή.

- Τους διοικητές των ΔΕΚΟ, να καταθέτουν τελικά και να καταρρίπτουν το βασισμένο αποκλειστικά και μόνο στον Κοσκωτά σενάριο περί "ηθικής αυτουργίας στις ΔΕΚΟ". Αρκεσε, άλλωστε, η εξέταση στο μεταξύ των βασικών μαρτύρων στη δίκη του Εφετείου για να αποκαλυφθεί πως και αυτό το σκέλος βασίσθηκε εξ ολοκλήρου σε ανακριβή και παραμορφωμένα στοιχεία.

- Τους κατηγορούς να επιλέγουν και να καλούν χωρίς να τηρούν ούτε τα στοιχειώδη προσχήματα τη σύνθεση του καταλόγου των μαρτύρων και να παραλείπουν ουσιώδεις μάρτυρες όπως τους ίδιους τους διοικητές των ΔΕΚΟ.

- Τους κατηγορούς της Ν.Δ. να απευθύνουν βαρειές κατηγορίες χωρίς να μπαίνουν στον κόπο να τις αποδείξουν όπως επιβάλλουν οι κανόνες της δικονομίας και του δικαίου, να μένουν πεισματικά στην προσπάθεια να "δικαιώσουν" την αρχική τους θέση, χωρίς να πάρουν υπ' όψη τους τη δεκάμηνη διαδικασία στο ακροατήριο.

- Τον κατηγορού του ΣΥΝ να αποδέχεται την ανυπαρξία στοιχείων και συνεπώς τη συνολική ανατροπή του κατηγορητηρίου.

η προσπάθεια αποπροσανατολισμού
από το πραγματικό πρόβλημα
και αναστροφής του κλίματος
που επικρατεί στο λαό, δεν
πρέπει να περάσει

Όταν η αδιέξοδη και σκληρή κυβερνητική πολιτική οδηγεί στην απόγνωση και την εξαθλίωση ευρύτατα στρώματα του πληθυσμού και υποδαυλίζει τις κοινωνικές εκρήξεις, η Δεξιά ισχυρίζεται ότι ... το ΠΑΣΟΚ υπονομεύει την ομαλότητα και την κοινωνική συνοχή και τις υποκινεί.

Όταν το κατηγορητήριο γραμμή προς γραμμή και λέξη προς λέξη τινάζεται στον αέρα στο ακροατήριο, αντί να μιλάμε για τις ανύπαρκτες ποινικές ευθύνες, θεωρούμε περίπου λογική την καταδικαστική απόφαση και συζητούμε ποιά ποινή συμφέρει τον κ. Μητσοτάκη, την Κυβέρνηση, τα κόμματα, τους πολιτικούς. Δεν στηρίζουμε το αυτονόητο της αθωωτικής απόφασης αλλά μιλάμε καθαρά για πολιτική απόφαση σκοπιμοτήτων.

Και τώρα ενώ όλοι έπρεπε να ασχολούμαστε με την περιφρούρηση της Δικαιοσύνης από έξωθεν παρεμβάσεις και την αυτόχρονα πλήρη αθώωση όλων των "κατηγορουμένων", η Δεξιά προσπαθεί ξανά να αποπροσανατολίσει μεταθέτοντας το πρόβλημα στο πως σκέφτεται να αντιδράσει το ΠΑΣΟΚ κι αν αυτό δεν δημιουργεί ... κινδύνους εκτροπής.

Οι εμπνευστές του ασύστατου κατηγορητηρίου που εν γνώσει τους παραπλάνησαν τη Βουλή, σήμερα θέλουν να υπαγορεύσουν μιά πολιτική απόφαση διχαστικού χαρακτήρα και να μεταθέσουν την ευθύνη της πώλωσης, της κοινωνικής διάλυσης και της εκτροπής ξανά ... στο ΠΑΣΟΚ.

Αυτή η προσπάθεια δεν πρέπει να περάσει.

Γι' αυτό δεν έχει νόημα να μπούμε τώρα στο διάλογο για το πως θα αντιμετωπίσουμε την όποια απόφαση.

Γι' αυτό δεν χρειάζεται να δώσουμε τη μάχη στο πώς αλλά στο γιατί που θα διαμορφώσει το μέγιστο δυνατό θετικό λαϊκό συσχετισμό εν όψει της απόφασης.

Γι' αυτό η Κ.Ε. εξουσιοδότησε το Ε.Γ. στον κατάλληλο χρόνο να πάρει αναγκαίες πρωτοβουλίες.

Σήμερα εμείς πρέπει σε κάθε κατεύθυνση, σε ανοιχτό διάλογο με την κοινωνία και τους πολίτες να ενισχύσουμε την συνείδηση αθωότητας που διαμόρφωσε ο λαός, να αφήσουμε έξω από το στόχαστρο το θεσμό της Δικαιοσύνης ανεξάρτητα από τα κραυγαλέα κενά της δικονομικής και ποινικής διαδικασίας και της αυθαιρεσίας που ζήσαμε, και να προειδοποιήσουμε για το τί σημαίνει ακριβώς να ανοίξουν σήμερα "οι ασκοί του Αιόλου" για νέο εθνικό διχασμό.

**και επιτέλους...
ποιός παρεμβαίνει πραγματικά
στη Δικαιοσύνη;**

Το ΠΑΣΟΚ που στην απόφαση της Κ.Ε. πολύ προσεκτικά και με πλήρη σεβασμό αποστασιοποιήθηκε από το Ειδικό Δικαστήριο ή αυτοί που προσπαθούν να υπαγορεύσουν σχεδόν φανερά την καταδικαστική απόφαση σ' αυτό;

Το ΠΑΣΟΚ που από την αρχή ζήτησε την παραπομπή με βάση το πραγματικό ανακριτικό υλικό των ανακριτών εφετών ή αυτοί που συνέταξαν το εν γνώσει τους ασύστατο και ψευδεπίγραφο κατηγορητήριο στο όνομα της πολιτικής δίωξης;

Το ΠΑΣΟΚ που αποδέχτηκε ευθαρσώς το μερίδιο των πολιτικών ευθυνών που του ανολογεί και διαχώρισε τις ποινικές για να τις διαλευκάνει η Δικαιοσύνη ή αυτοί που έσυραν τη χώρα σε τρεις εκλογικές αναμετρήσεις με πλαστά διλήμματα χωρίς να έχουν κανένα στοιχείο και με προαποφασισμένα την "ενοχή";

Το ΠΑΣΟΚ που πρέπει να απολογείται για το οριστικά ανύπαρκτο "έγκλημα" που δήθεν διέπραξε ή ο Πρωθυπουργός που προαναγγέλει αποφάσεις δικαστηρίων, οι κατηγοροί της ΝΔ που απαγγέλλουν ποινές χωρίς στοιχεία ή αυτοί που εκβιάζουν δικαστές να καταδικάσουν τον Ανωμερίτη ή αυτεπάγγελα επιχειρούν να ακυρώσουν αθωωτικές αποφάσεις;

Εμείς σεβόμαστε τους θεσμούς, ενώ αυτοί διαμέσου της Δικαιοσύνης σχεδιάζουν πολιτική λύση στο τραγικό αδιέξοδο που οδήγησαν τη χώρα και οδηγήθηκαν και οι ίδιοι. Αυτό είναι ουσιαστική εκτροπή και κατάλυση κάθε συνταγματικής νομιμότητας. Είναι πηγή ανωμαλίας και διχασμού για τον τόπο.

παρ' όλα αυτά . . .
η Δικαιοσύνη κρίνει αδέσμευτα
και κρίνεται για τις αποφάσεις
της στη Δημοκρατία

Με τις θέσεις μας δεν απευθυνόμαστε στη Δικαιοσύνη. Αυτή θα πάρει τις αποφάσεις της ανεπηρέαστη από μας γιατί σεβόμαστε την αυτονομία της, έχει τις λειτουργίες και τα όργανά της να αποφασίσει. Απευθυνόμαστε στους πολίτες γιατί δεν μπορούμε έστω και τώρα να αφήσουμε την υπόθεση στους εμπνευστές της που μόνη διέξοδο θεωρούν τη διχαστική πορεία του έθνους έστω κι αν οδηγεί στην καταστροφή.

Αυτή η υπόθεση τραυμάτισε βαρεια τη χώρα και κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι μετά το κλείσιμό της υπάρχουν οι θεσμοί που κατοχυρώνουν τη διαφάνεια και την κάθαρση, ή ότι η ουσία του υπαρκτού σκανδάλου διαλευκάνθηκε. Και αυτό έτσι κι αλλιώς αποτελεί ήττα των θεσμών.

Η Δικαιοσύνη θα κριθεί για την απόφαση της κι αυτό είναι αναφαίρετο δικαίωμα του κάθε πολίτη στη δημοκρατία. Γιατί δεν υπάρχουν πιά περιθώρια διάστασης ανάμεσα σε κάτι που ο λαός θεωρεί αδιανόητο και μια δικαστική ετυμηγορία. Η μόνη σύννομη και συνταγματική πράξη είναι το καθολικά αποδεκτό.

Αλλιώς ανοίγεται μιά ακόμη πιο δύσκολη και τραγική περίοδος για τον τόπο.

ΟΙ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ ΜΑΣ

Εμείς μένουμε στις τρεις θέσεις-δεσμεύσεις μας. Για το αδιανόητο της οποιασδήποτε αρνητικής απόφασης πλὴν της πλήρους αθώωσης όλων των "κατηγορουμένων".

Για το αυτονόητο δικαίωμά μας να μείνουμε αγωνιστικά και ηθικά αλληλέγγυοι στον Α. Παπανδρέου και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ που δοκιμάζονται.

Για την επιτακτική υποχρέωσή μας απέναντι στο λαό να υπερασπίσουμε την ηθική υπόσταση και την ιστορική προοπτική του ΠΑΣΟΚ και της Δημοκρατικής Παράταξης.

Κανένας διαχωρισμός δεν είναι επιτρεπτός για κανένα από τους διωκόμενους.

Κανένας συμφητισμός "ποινών", καμιά διαπραγμάτευση δεν είναι νοπή.

Καμιά διαφορά δεν υπάρχει ανάμεσα σε μιά ποινή εκτελεστή ή μη εκτελεστή, ανάμεσα στο χρονικό προσδιορισμό των ποινών.

Μας ενδιαφέρει μόνο η απάντηση στο ερώτημα:

"Αθώος ή Ενοχος" Και μας ενδιαφέρει μόνο μιά απάντηση:

"Αθώος"!

η "δίκη"
είναι στοιχείο του συνολικού
πολιτικού και κοινωνικού
μας αγώνα

Με την απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου, σφραγίζεται μιά εποχή, κατά την οποία δοκιμάστηκε η στρατηγική της έντασης και της πόλωσης και απέτυχε παταγωδώς.

Πρέπει όλοι να κατανοήσουμε ότι οι ίδιες οι ιστορικές, οι πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις την ξεπέρασαν, γι' αυτό θα ήταν καταστροφικός ένας νέος διχασμός.

Βρισκόμαστε στο τέλος μιάς χαμένης κυριολεκτικά τριετίας που ξεκίνησε την άνοιξη του '89.

Μιά τριετία που η χώρα έμεινε μακριά από τις εξελίξεις, σύρθηκε σε τρεις εκλογικές αναμετρήσεις με πλαστά διλήμματα, δεν απάντησε στα τρομακτικά προβλήματα και τις ανάγκες που εμφανίζονται μπροστά της.

Η διαφάνεια και η κάθαρση από ένα δικαιολογημένο αίτημα του λαού εκφυλλίστηκε σε πολιτική δίωξη χάριν της κομματικής στρατηγικής αναρρήχησης και παραμονής της Ν.Δ. στην εξουσία.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη διάρκεια αυτών των χρόνων και απέναντι στις διχαστικές επιδιώξεις των αντιπάλων του υπήρξε σε κάθε περίπτωση κίνημα ευθύνης και ομαλότητας, προτάσσοντας

πάντοτε τις εθνικές και κοινωνικές προτεραιότητες και αναδεικνύοντας με συνέπεια τις σύγχρονες ανάγκες στις οποίες όφειλε να απαντήσει ο τόπος.

Στις εκλογές του Ιουνίου του '89, το ΠΑΣΟΚ κατέβαλε κάθε προσπάθεια να παραμείνουν στο επίκεντρο της πολιτικής αντιπαράθεσης τα μεγάλα και κρίσιμα εθνικά και κοινωνικά προβλήματα.

Ως διωκόμενη παράταξη το καλοκαίρι του '89 πρότεινε μιά άλλη πολιτική διεξοδο στο αδιέξοδο της συγκυβέρνησης, που θα έδινε δημοκρατική λύση. Δεν έγινε όμως αποδεκτή.

Ως δικαιωμένη πολιτική μετά τις εκλογές του Νοεμβρίου αντέταξε μιά πρόταση εθνικής ευθύνης, και μακρόπνοης προοπτικής με αρχικό στάδιο τα δύο χρόνια μιάς οικουμενικής κυβέρνησης, την οποία δυναμίτισε η ηγεσία της Δεξιάς στο βωμό της με κάθε τρόπο αναρρίχησης στην εξουσία.

Σήμερα, βέβαια, δεν είναι ούτε Ιούνιος του '89, ούτε Νοέμβριος του '89, ούτε Απρίλιος του '90, ούτε ακόμη και Μάρτιος του '91, που ξεκινούσε η διαδικασία στο ακροατήριο. Όπως με πολιτική απόφαση ("συγκυβέρνηση") ξεκίνησε η τριετία, με πολιτική απόφαση ("σύνταξη κατηγορητηρίου") άνοιξε ο δρόμος της πώλωσης, έτσι και με πολιτική απόφαση θα κλείσει.

Μόνο που η πολιτική απόφαση δεν θα είναι του Δικαστηρίου αλλά η εφαρμογή της λαϊκής κυριαρχίας. Η προσφυγή στη λαϊκή ετυμηγορία είναι σήμερα πιά επιτακτική από κάθε άλλη φορά.

Η απόφαση του Δικαστηρίου απλά θα σπρώξει τα πράγματα προς τη μιά ή προς την άλλη κατεύθυνση. Θα διαμορφώσει όρους οριστικού τέλους μιάς εποχής ή θα συνεχίσει η χώρα να δοκιμάζεται με διχαστικές λογικές.

Εμείς, κατά συνέπεια, δεν αντιδρούμε σαν κίνημα διαμαρτυρίας. Ούτε σαν κόμμα που διώκεται και θέλει να αποκαταστήσει την αδικία. Ούτε να εκμεταλλευτούμε την δικαιολογημένη συναισθηματική φόρτιση των ημερών. Ούτε πολύ περισσότερο να απομονωθούμε από την κοινωνία.

Θέλουμε μέσα από την αυτονόητη πολιτική μας στάση να δώσουμε προοπτική στο συνολικότερο πολιτικό και κοινωνικό μας αγώνα για δημοκρατική ανατροπή αυτής της χρεωκοπημένης στρατηγικής, να ενώσουμε ξανά το Έθνος και το Λαό για να δώσουμε λύση στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος.

Και αυτό σημαίνει όχι ρήγματα στις γραμμές μας που επιτρέπουν στη Δεξιά να μεταθέτει το πρόβλημα στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ αλλά αγαστή ενότητα όλων των δυνάμεών μας.

Το ΠΑΣΟΚ θα αναδειχθεί και τώρα υπεύθυνη πολιτική δύναμη, που προασπίζει την Ομαλότητα, τη Δημοκρατία και τους θεσμούς και θα εκφράσει την αποφασιστικότητα της νέας λαϊκής πλειοψηφίας να θέσει οριστικό τέρμα σε μιά εποχή και να ανοίξει το δρόμο με αισιοδοξία σε μιά άλλη καλύτερη.

